IG SÕNUMIKUULUTAJA

SÜGIS 2018

Mait Samuel: „Iisaku gümnaasiumi koolipere on sümpaatne, toetav ja abistav.“ Lk 10.

Külli Guljavin: „Juht on läbi kukkunud, kui ta hakkab oma alluvate tööd ära tegema.“ Lk 14.

Kunstiõpetaja luges

Raamatut!

Loe lähemalt lk 16

Lähemalt spordist lk 20!

Murekohad Iisaku Gümnaasiumis. Loe lähemalt lk 4!

Iseenda tundmaõppimine koolis

Enese tundmine tähendab, et ma tean, millised on minu tugevad ja nõrgad küljed. See teadmine määrab tulevikus elukutsevaliku, minu tervise ja isiksuse need küljed, mida oleks vaja arendada, et oma elu võimalikult targalt ja edukalt elada.
Erinevates tundides õpin end tundma eri tahkudelt. Saan teada, millised on minu eelistatud õpiviisid. Kuna kogu elu on üks suur õppimine, on sellest teadmisest tulevikus palju kasu. Loovainete tundides avastan endas kunstniku või muusiku või nende mõlema puudumise, kehalises kasvatuses saan teada, et mul on suurepärased kaugushüppaja võimed või et mul jätkub võhma erakordselt pikkade distantside läbimiseks, ilma et hakkaksin isegi hingeldama. Keeleõpetaja ütleb, et mul on hea võimekus rääkida inglise keelt väga heal tasemel. Matemaatikas selgub, et kui tahan tulevikus perekonna eelarve tasakaalus hoida, pean protsendi õppimisele rohkem keskenduma. Kuid kes õpetab mulle teisi asju, asju, mis on reaalselt elus vajalikud ja kasutatakse igapäevaselt?
Kooli õppeprogramm on küll mitmekülgne, aga mitte piisavalt selleks, et teada saada, millised on minu kõik võimalused ja mida peaksin tegema, et oma unistusi täide viia. Õpetatakse kõigile samu asju, aga kõik inimesed ei ole samad, seetõttu arvan, et midagi tuleks ikkagi muuta. Näiteks Soome õppeprogrammis on rohkem valikuvõimalusi. Minu arust on kõik noored liiga erinevad, et neile õpetada samu asju, arvan, et võiks rohkem olla rohkem nagu kutsekooli moodul, kus valitakse amet, mis meeldib, ja samal ajal õpitakse ka teisi aineid.

Sten Kortin

Haridus kujundab inimesi

Koolis õpib inimene end mitmekülgselt tundma. Kool seisab silmitsi mitmete väljakutsetega. Palju on räägitud sellest, missuguseid teadmisi ja oskusi peaks kool õpilastele andma. Aga lisaks sellele kujundab kool ka väärtushoiakuid.

Teadmised, oskused ja hoiakud on omavahel lahutamatult seotud. Sellest, millised on inimese väärtushinnangud, sõltub see, kuidas ta õppimisse suhtub ning kuidas ta oma teadmisi ning oskusi rakendab. Ei saa öelda, et keegi sai targemaks kui teised koolis õppides. Kõik sõltub endast ja kas on tahtmist ise õppida. Näiteks võin mina kindlalt öelda, et kool on aidanud mul ennast paremini tundma õppida. . Ma olen kohusetundlik, sest naljalt ei saa kodutööd tegemata jätta. Kodutöö tegemata jättes tuleb karistuseks halb hinne. Leidub ka neid, kes üldse õppida ei viitsi ega hooli oma hinnetest. Miinuseks on siinkohal see, kas nad üldse tulevikus oskavad enda teadmisi ja oskusi rakendada. Kas nad üldse kunagi hakkavad tundma kohusetunnet ja ei jäta enam asju tegemata? Järelikult annab kool lisaks haridusele veel palju muudki inimesele kaasa. Kõik sõltub siiski inimesest endast, kuidas, kui palju ja kas ta viitsib õppida.

Rasmus Reest

E-õppe päevad

Kas Iisaku Gümnaasium ei võiks teha e-õppe päevi? Kui need päevad juba praegu olemas on, siis võiks neid päevi rohkem kasutada.

E-õppe päevad on mõnikord isegi tõhusamad kui koolitunnid, kuna tavalises koolitunnis ei tarvitse õpilased alati nii palju kaasa töötada, kui õpetaja sooviks, vahel ei jaksa üldse tunnis midagi teha. Minu arvates peaksid koolid rohkem e-õppe päevi korraldama, kuna siis peab õpilane ise oma töö ära tegema ilma õpetaja abita ja kui selle eest veel hinne tuleb, siis ei saa õpilane seda tegemata ka jätta. Eriti veel kui tänapäeval tehakse paljud tööd jm tegevused internetis, siis ma leian, et miks ei võiks kool korraldada e-õppe päevi.

Teisalt oleks see päev ka õpetajatele hea, sest nendel päevadel saaksid õpetajad teha oma toimetusi, kas parandada töid vms, muidugi saavad nad ka õpilastest puhata. See lahendus peaks mõlemale osapoolele sobima - nii õpilastele kui ka õpetajatele. Näiteks kui kool korraldaks kuus vähemalt kaks e-õppe päeva, siis ma arvan, et sellest piisaks küll alguseks. Mina olen kindlasti sellise ettevõtmise poolt ja ma arvan, et paljud kaasõpilased võivad olla minu arvamusega päri, õpetajate kohta ei oska öelda, aga ma arvan, et äkki on nemadki nõus sellise ettevõtmisega.

Kooli juhtkond võiks võtta selle teema päevakorda, kuna minu arvates oleksid need päevad tõhusad.

Kristian Oliver Moor

Üks nädal Iisakus

Vahetusõpilaste muljed

Mina tulin Iisakusse, et vaadata, kuidas siin koolis õpitakse ja mis tase siin on. Ma tahaksin tulla siia gümnaasiumisse spordisuunda.

Mulle siin meeldib, kõik on abivalmid, veel mulle meeldib, et põhikool ja gümnaasium on koos.

Minu arust ei ole siin toit alati maitsev, meie koolis on parem.

Mulle meeldib olla õpilaskodus, sest õhtuti on siin väga põnev ja naljakas.

Siin koolis mulle meeldib see, et siin on trennid, koolis on võimalus palju sportida. Koridoris seisavad lauatennise lauad ja igaüks, kes tahab, võib sel mängida.

Minu koolis on nii, et algklassides on umbes 15-18 last klassis, aga vanemates klassides 8-12. Aga siin koolis on teistpidi, et algklassides on vähe lapsi ja vanemates klassides rohkem.

Polina Kiritšenko

Sillamäe Eesti Põhikool

Alates 29.09 õpib Polina Iisaku gümnaasiumi 9. klassis.

Tulin siia kooli, et saada aru, kas ma tahaksin siin õppida.

Mulle meeldis, et siin on õpilaskodu, see on väga hea, et ei pea edasi-tagasi sõitma.

Iisaku kool erineb Sillamäe Eesti põhikoolist. Esiteks algab Iisakus koolipäev kell 8.25, aga Sillamäel kell 8.00. Mulle meeldib, kui kool algab hiljem. Teiseks – Iisakus on õpilaskodu, aga Sillamäel pole. Kolmandaks söök – Sillamäe Eesti põhikooli söökla ja söök meeldivad mulle rohkem. Iisakus pole väga hea söök. Neljandaks – Iisakus on klassiruumid ilusamad kui Sillamäel.

Iisaku klassikaaslased polnud pahad, aga rääkisid omavahel tundides väga palju. Meie koolis saab tunnis rääkimise eest kohe õpetajalt märkuse. Iisakus märkusi ei kirjutatud.

Sillamäe kooli aula meeldib mulle rohkem, aga arvutiklass on Iisakus parem.

Iisakus meeldis mulle veel, et siin on suur spordisaal, meie koolis on spordisaal väike. Kui ma nägin, et Iisakus on jõusaal, olin ma väga imestunud.

Võib-olla tulen ma Iisakusse õppima.

Rudolf Feofanov

Sillamäe Eesti Põhikool

Õppimine uues koolis

Mäletan, kui tulin uude kooli. Ma nii kartsin siia tulla, kuigi ei tea, miks. Ja siis tuli päev, kui. ma tulin uude kooli ja läksin oma uude klassi. Ja siis kõik jooksid minu juurde ja hakkasid minult küsima minu nime, kui vana olen ja nii edasi. Ma lihtsalt seisin ja naeratasin ja vastasin. Siis läks natuke aega ja ma olin juba selles koolis nagu kodus. See on peamine asi, et mitte karta elus muutusi. Vastupidi, tuleb neid proovida. Ja pole midagi karta.

Aga mul on olnud väga raske harjuda sellega, et ma jätsin oma kodulinna ja lahkusin oma kodukoolist, kus ma olen10 aastat õppinud.

Tulin Iisakusse ainult sellepärast, et Eestis elades peab oskama eesti keelt ja teine on sport, mulle meeldib sporti teha.

Mulle on oluline õppida keelt kiiremini. Ma ei tea, mida on vaja selle kooliga harjumiseks teha, mul on siin endiselt ebamugav, kuid ma loodan, et see läheb varsti üle.

Vitali Krjukov

Iisaku Gümnaasiumi kooliperre lisandus sel aastal nii suuri kui väikeseid õppureid.

Foto: Iisaku Gümnaasium

Murekohad Iisaku Gümaasiumis

Probleeme otsima hakates leiame me neid ka sealt, kus neid tegelikult ei ole. Kahe erineva inimese vaatepunktist võib üks ja sama probleem näida hoopis teistsugusena. Seoses Iisaku Gümnaasiumiga olen mina tähele pannud mõnda murekohta. Võib-olla mõne inimese jaoks on need tühised tähelepanekud, kuid oma arvamuse panen ma siiski kirja.

On teada, et koolimaja kütmine toimub kindla süsteemi alusel. Mõistan, et seda kuidagi muutma ei hakata ja kõik toimub välistemperatuuri alusel. Kuid ometi on see probleem aktuaalne, sest koolimajas on teatud päevadel väga jahe. Jahe koolimaja ei motiveeri absoluutselt kooli tulema, olenemata sellest, et kodus veel külmem on. Optimist näeks asja helgest küljest ja tõuseks hommikul lausa rõõmust, et külmast hoonest soojemasse hoonesse saada. Aga olgem ausad, ma olen tavaline eestlane. Nagu eestlasele kombeks, ei näe ma asja positiivsest küljest ja vingun millegi üle, mis tegelikult vingumist üldse ei vajaks. Ehk siis jään siiski oma arvamuse juurde, et koolimaja võiks natukene soojem olla.

Me kõik teame, et sügisesed ilmad võivad olla justkui suvised. Ka selle aasta septembris ja oktoobri alguses olid väga soojad ja päikepaistelised ilmad, kuid miks ei olnud lastele avatud meie värskelt uuenduse läbinud siseõu? Antud periood on nüüd küll möödas, kuid probleemi ma selles siiski nägin. Täpsem olla, siis probleemiks oli just see, et siseõu oli meil lukus. Nii ilusate ilmadega oleks võinud see uks avatud olla.

Maast madalast on meile, õpilastele, õpetatud, et kooliõpetaja on autoriteet ja viisakas "Tere!" igal hommikul on elementaarne. Täiesti nõus, see ongi elementaarne, kuid siin on üks aga. Miks meie, õpilased, ütleme õpetajatele viisakalt "Tere!", kui nemad ei suvatse sellele reageerida. Kuna nimesid ma siin nimetama ei hakka, tundub jutt üsna üldistav, kuid tegelikult see muidugi kõigi kohta ei käi. Suurem osa meie kooli õpetajatest on väga viisakad ja toredad. Aga ometi on meil ka neid, kes lihtsalt minu poolt sõnatud tervitusest mööda vaatavad ja sõnagi vastu ütlemata edasi kõnnivad. See on inetu, päris ausalt kohe. Usun, et iga endast lugupidav õpetaja, endast lugupidav inimene võiks elementaarse viisakusega sina peal olla.

Tegelikult mingeid suuri probleeme meie koolis ei esine, kool on suurepärane ja ka inimesed siin on imelised. Kuid kohti, mille kallal närida, leiame me igalt poolt. Väikesed probleemid on aluseks suurtele probleemidele. See tähendab, kui me suudame likvideerida väikesed probleemid, on tõenäosus, et ka suured probleemid jäävad tulemata.

Silva Orgla

Foto: Marleen Loik

Kas uurimistöö on vajalik?

Iisaku Gümnaasiumis on vaja 11.klassis ära teha uurimistöö, mis koosneb olenevalt teemast hüpoteesist, analüüsist, küsitlusest ja võib-olla ka katsetest. Kuid mis kasu see annab õpilasele?

Loomulikult annab uurimistöö tegemine oskuse analüüsida või uurida midagi ja tulemuste põhjal siis kokkuvõtte teha, aga kas see suur pingutus on seda kõike väärt, kas see tulemus, mis me saame, lisaks kogemused, on meile kasulik päriselus? See sõltub peamiselt küll teemast, aga enamik uurimistööde teemasid, mida olen lugenud, on elus ebavajalikud või lihtsalt neutraalne info, millega pole midagi peale hakata.

Minu plaan oli algselt teha õpilasfirma, kuid kuna minu koolis polnud keegi õpilasfirmadega üldse kursis, siis ma pidin valima uurimistöö. Kuid ma ei valinud teemat, mis oli õpetajate poolt antud, vaid mõtlesin välja oma teema, millest mul oleks võimalik uut ja vajalikku infot välja pigistada. Enamik õpilasi valib lihtsalt mingi teema selleks, et saada positiivne hinne ja kooliaste edukalt ära lõpetada.

Põhjused, miks uurimistöö pole vajalik, on ajaraiskamine ja sellega kaasnev pinge, võiks teha midagi kasulikumat, uurimistöö ei anna eluks vajalikke kogemusi (sõltub teemast).

Uurimistöö on kahe poolega münt, mille üks pool on rohkem roostes kui teine.

Hugo Toss

Venelased eesti koolis

Selles arutluses räägin vene inimesena, kes elab Eestis. Et elada Eestis, on vaja osata eesti keelt, sest on vaja inimestega rääkida, on vaja õppida jne. Kui ma tahan minna tööle, pean oskama eesti keelt umbes B2 tasemel ja et õppida hästi eesti keelt, peab viibima keelekeskkonnas.

Sel aastal astusin ma Iisaku gümnaasiumisse, sest see on eestikeelne gümnaasium, kuna ma tahan parandada oma eesti keele oskust. Õppida selles koolis on raske, sest minu keeleoskus on madal ja ma ei saa peaaegu mitte midagi aru, mida räägivad õpetajad, õpilased. Ma õppisin vene koolis 10 aastat ja eesti keelt ma seal selgeks ei saanud, sest vene koolis õpilased õpivad ainult grammatikat ja väga vähe suhtlevad eesti keeles. Paljud venelased peaaegu ei kuulegi eesti keelt, sest neid ümbritsevad teised venelased ja seepärast on väga hea idee alustada õpinguid eestikeelses koolis.

Ma olen õppinud siin juba kaks kuud ja ma märkan, et ma saan juba paremini aru eesti keelest, suhtlen eesti keeles natuke paremini. Ja ma väga loodan, et kooli lõpuks oskan eesti keelt väga hästi ja võin sooritada eesti keele eksami B2 tasemele 12. klassis ja seejärel tahan saada C1 eesti keele kategooria. Ja kõikidel venelastel on see on väga hea mõte õppida eesti keele koolis, seal nad võivad leida uusi sõpru, võivad suhelda nendega ja siis keeleoskus paraneb.

Karina Piir

Nordplus Junior Eestis

08.10 - 12.10 olid meil külas noored Soomest Klaukkala koolist. Ja nii nagu meie Leeduski, ööbisid ka nemad võõrustajate perekondades.

Esimesel päeval tegime nendega tutvumismänge ja käisime Iisaku muuseumis. Teisel päeval näitasime neile Iisakut, tehes Iisaku mängu. Peale lõunat läksid nad tutvuma Kohtla-Nõmme Kaevandusmuuseumiga. Kolmandal päeval toimus meil väike matk. Me viisime nad Kotka matkarajale matkama ja rääkisime neile ka huvitavaid fakte. Neljandal päeval käisime koos soomlastega Tartut avastamas. Koos nendega me mängisime Tartu mängu ning käisime AHHAA keskuses. Viiendal ehk viimasel päeval läksime Tallinna. Nagu Iisakus ja Tartuski tegime läbi ka Tallinna mängu.

Peale Tallinna mängu oli aga kahjuks soomlastel aeg koju minna. Me saatsime nad ilusti sadamasse, kus toimus kurb lahkuminek ning poetati nii mõnigi pisar.

Annika Kaljumäe

Rohkem koolis toimunud projektidest saab lugeda lk 7

Fotod: Erakogu, Iisaku Gümnaasium

Õpilaste elu ühikas ilma internetita

Juba kaks kuud pole õpilaskodus olnud netti ja see teeb õpilaskodu õpilastele palju muret. Vaatame korraks seda asja nüüd nii, et kui internetti pole, siis mida tähendab see noorte jaoks, kelle elu ongi ainult internetis?

Internet on tänapäeva noorte jaoks kõik. Sageli on meil olnud vaja teha kodutöid, mida saab teha vaid interneti abiga. Siis minnakse õpetaja juurde, et pole internetti, kuidas oleksime pidanud selle tehtud saama. See on nii-öelda interneti puudumise negatiivne pool. Positiivne pool on see, et õpilane suudab rohkem keskenduda tunnis ning ei ole närviline ja see pool on rohkem õpetajatele kasulik.

Kõik võidavad siit midagi ja kaotavad, lihtsalt oleneb sellest, kuidas või kelle poolt probleemi vaadata. Üldiselt selle probleemiga võiks tegeleda, sest kahjuks või õnneks, aga internet on tänapäeva elus väga vajalik ja me ei saa seda muuta. Maailm areneb ja meie koos sellega.

Kevin Siim

Ühikaelu muudavad lõbusamaks uus pinksi- ning koroonalaud.
Fotod: Agni– Helin Haas

Aga mis toimub ühikas?

Henry koolikott on teadmata kadunud. Koti leidmisel või silmamisel palume teavitada koheselt Henryt (10. klass) ning edastada koti viimane asukoht.

Algklasside tegemised

Kirjutavad 4. kl õpilased

Reipalt koolipinki

Reedel, 7.septembril toimus meie koolis teistmoodi koolipäev, mis kandis nime „Reipalt koolipinki“. Tulime kooli tavaliseks kellaajaks. Kõik õpilased kogunesid koolimaja ette. Õpetajad jagasid meid meeskondadesse ja andsid materjalid ning selgitasid, mida me tegema peame. Meie meeskonna nimeks sai Kiirus. Kaardi abil tuli koolimaja ümbruses orienteeruda ja läbida erinevaid tegevuspunkte ning lahendada ülesandeid. Näiteks politseimaja juures pidime tundma liiklusmärke. Muuseumi taga ootas meid ülesanne, kus pidime arvama, millisele metsloomale antud nahk kuulub. Õpetaja Anne juures sai loosi võttes ühe raamatutegelase, keda pidime jäljendama. See oli väga naljakas ülesanne. Vaatamata meie tiimi nimele, saavutasime eelviimase koha. See aga polnud tähtis, sest päev oli väga lõbus ja lahe. Lõpuks andis tuletõrjuja meile õhupalle.

Kristella Kristjan

Meie käik Lohusuusse

21.septembril käisin oma klassiga Lohusuus, kuhu olid kohale tulnud kuue kooli 4.klasside õpilased Illukalt, Mäetaguselt, Iisakust, Tudulinnast ja Avinurmest. Lohusuu koolis võeti meid ilusasti vastu, tutvustati oma kooli, asutusi ja kodukoha ajalugu. Lohusuu 5.klassi õpilased rääkisid, mida nad olid eelmisel aastal FER-is õppinud ja teinud. Me külastasime nelja erinevat asutust. Esimesena külastasime Germani talu. Sellest talust tulevad nii hapendatud kui ka soolatud kurgid, mida pakendatakse vaakumisse kaubanduse jaoks. Seal oli väga põnev, saime maitsta erinevaid kurke ja igaüks sai kingituseks ühe paki kaasa. Teisena käisime MTÜ Logovestis, kus meile tutvustati Lohusuu elu ja traditsioone. Seal oli palju käsitööd ja kunsti, saime proovida põdrakanepi teed. Kolmandana käisime Karveliisa OÜ-s. Seal tutvustas rätsep oma õmblustöid ja näitas vanu õmblusmasinaid. Viimasena käisime OÜ Toriojas. Saime tuttavaks majutusettevõtte tööga. Päeva lõpetuseks sõime rullbiskviiti ja pilti tegime ka. Päev oli väga põnev ja õpetlik.

Anneken Laureen Trofimov

♦

Kaisuloomahaigla

28.septembril käisime algklassidega Tartus kaisuloomahaiglas. Võtsime kodust kaasa oma kaisukad, mõtlesime nendele haigused välja ja läksime arsti vastuvõtule. Seal tehti neile süsti, vereproovi, röntgenit ja pandi käpp kipsi, kui vaja. Oli väga õpetlik ja lõbus. Seda tehakse sellepärast, et lapsed ei kardaks arste. Pärast käisime Apollo kinos ja vaatasime filmi „Prääks, prääks, kluuk“.

Eveli Toomel

Jalgpall

Tere! Olen Kermo, õpin 4.klassis ja räägin teile, kuidas toimusid 4.-5.klasside jalgpallivõistlused.

Kõigepealt läksime kooli spordisaali juurde ja saime endale ühesugused kooli särgid. Seejärel läksime kõik bussi ja sõitsime Jõhvi. Staadionile jõudnud vahetasime riided. Kellel riided vahetatud, said minna sooja tegema. Kui hakkas esimene mäng vastastel, siis läksime kõik seda vaatama. Järgmine oli meie mäng. Alustasime väga halvasti, vastased lõid kohe mängu alguses värava. Olime väga kurjad, aga siis õnnestus meil ka värav lüüa ja üritasime kaitsta. Ühel hetkel saime jälle palli ja läksime rünnakule. Lõime värava ja esimene mäng lõppeski 2:1 meie võiduga.

Arvasime, et saame minna puhkama, aga siis tuli välja, et meil on kohe uus mäng. Teine mäng oli väga tasavägine, aga ikkagi said vastased ühe värava lüüa ja me kaotasime. Siis saime puhkama.

Kolmanda mängu alguses tundus, et meie võidame, kuna saime paar head pealelööki, aga lõpuks jäi ikkagi seis 4:0 vastaste kasuks. Lõpuks jõudis kätte viimane mäng. Meie pigem olime kaitses ja vastased ründasid. Lõpuks jäi seis 0:0.

Vahetasime riided ja ronisime bussi. Õpetaja jäi staadionile vaatama, mis koha me saime. Õpetaja tuli bussi ja ütles, et saime 3.koha. Siis läksime, võtsime oma medalid vastu ja tegime pilti. Seejärel saimegi koju sõita. Selline oligi meie võistlus.

Kermo Tisler

”

Iisaku Gümnaasiumi õpetajate päev

Õpetajate päev algas kooli võimlas, kus tutvustati selle päeva uusi õpetajaid ja jagati õpilased klassidesse. Kooli direktoriks sai Robin Reest.

Keskastme esimene tund oli matemaatika. Selle viis läbi 12. klassi õpilane. Tunni ülesandeks oli arvutada inimese pindala. Selleks mähkisime erinevaid õpilasi ajalehtede sisse ja lõikasime nad paberist lahti. See oli lihtne viis leida inimese pindala.

Kehaline oli enamuse poiste lemmiktund, sest me mängisime seal pesapalli ja jalgpalli. Ka ülejäänud tundidega said uued õpetajad hästi hakkama. Selliseid koolipäevi võiks rohkemgi olla.

Lõpuks kogunesid kõik klassid aulas, kus anti päris õpetajatele tänukirju. Oli meeldiv koolipäev.

Kert Kaarlüp

Mihklipäeva laat

Mihklipäeva laat toimub igal aastal. Laadal müüsid 2.- 4. klasside õpilased isetehtud asju. Müüjad said raha. Laat toimus fuajees, kõik said osta. Rahvast oli palju. Küpsetised olid head, nähti palju vaeva. Õpetaja Anneli korraldatud õnneloos oli väga lahe. Suured tüdrukud lasid muusikat. 2.klassi õpilane Mirell laulis. Kõik oli tore ja lõbus.

Laura-Liisa Kilk

Jooksuvõistlused

Käisime Toilas teatejooksul. Võistlesime teiste koolide vastu, nagu näiteks Mäetaguse, Illuka jne. Alguses jooksime pendelteatejooksu ja siis poisid jooksid 500 m ja tüdrukud 200 m. pendelteatejooksus saavutasime I koha ning 200 m ja 500 m jooksus II koha. Võistlesime hästi, sest kokkuvõttes saavutas meie kool I koha.

Pannjärvel käisime krossijooksul. Tüdrukud jooksid 500 m ja poisid 1000 m. Meie koolist said pjedestaalile Anette Kivimägi, Joonas Nurgamaa … Iisaku Gümnaasium sai väikeste koolide arvestuses III koha.

Kui sind kutsutakse võistlema, siis tule kohe kindlasti, võid saada auhinna.

Andries Kivimägi

♦

„Karlsson katuselt“

17.oktoobril käisime Jõhvi kontserdimajas vaatamas Estonia teatri etendust pealkirjaga „Karlsson katuselt“. Lugu rääkis sellest, et kes leiab Karlssoni üles, saab 10000 krooni. Väikevend ei taha, et teised Karlssoni üles leiaksid. Kui Väikevend jäi üksi koju, tuli teda valvama Majasokk. Väikevend ja Karlsson hakkasid mängima kummitust ja hirmutasid majasokku. Muusikal meeldis mulle, sest see oli naljakas, lõbus, huvitav ja kaasahaarav. Soovitan vaadata.

Kevin Lehtla

Lugemine on päris tore

Ma käisin Illuka koolis ettelugemisvõistlusel. Nägin palju klasse ja lapsi. Liikusime kooli aulasse ja seal tutvustati raamatuid huntidest. Pärast hakkasime kordamööda ette lugema. Kohtunikud autasustasid meid raamatutega ja ma sain kutse lugemispeole. Õpetaja ja raamatukogutädi Aili olid minu üle väga uhked. Mõtlesin, et see Illukal käimine oli tegelikult päris tore.

Koolivaheajal käisime Jõhvi keskraamatukogus lugemispeol. Peale minu oli kutsutud veel viis meie klassi tublit suvelugejat. Seal olid Lotte ja Pipi. Me saime meisterdada, süüa muffineid ja meile kingiti raamatud.

Uku Pärnpuu

Nordplus Junior

Nordplus Junior projekt „Let´s explore, discover, create!“ on mõeldud 11-15aastastele noortele, kes soovivad reisida Leedus ja Soomes ning saada uusi teadmisi ja ägedaid sõpru. Projekti eesmärgiks on avastada uusi paiku, koos luua imelisi mälestusi ning kuna tegu on rahvusvahelise projektiga, siis on eesmärgiks ka võõrkeeleoskuse arendamine.

Meie Leedu reisi ajal ööbisid kõik projektis osalejad eraldi Leedu noorte peredes. Paaril esimesel päeval oli päris raske harjuda võõra keskkonna ja täiesti võõra perega.. Kuid muretsemiseks polnud põhjust, sest pere oli väga hoolitsev ja abivalmis. Minu partner, kelle juures ma ööbisin, oli väga sõbralik ja lahe ning meist said head sõbrad.. Võõras peres elamine arendas ka oluliselt keeleoskust ning aitas üle saada kartusest võõrastega suhelda.

Leedus külastasime palju erinevaid vanu losse, mis asusid Nemunase jõe ääres. Saime ka käia riigi kahes suuremas linnas: Kaunases ja pealinnas Vilniuses. Oli veel palju teisigi ägedaid tegevusi. Näiteks külastasime Ruta śokolaadimuuseumi, kus saime ka ise šokolaadi valmistada ning pärast kõik ära süüa, mis vähegi veel kõhtu mahtus. Mulle tundus, et selle projekti põhitegevuseks kujunes kõndimine. Iga päev jalutasime umbes 20 000 sammu ning õhtuks olid kõik päris väsinud.

Kuna meil oli väga palju ringi reisimist projekti ajal, oli meil ka väga palju bussisõite. Olenemata nende pikkusest ja rohkusest, nautisid kõik bussisõite väga. Suur osa suhtlusest toimuski tegelikult sõidu ajal. Aja viitmiseks mängisime kaarte ja kuulasime muusikat. Suurimaks hitiks sai meil „Country Roads“. Reisi viimasel sõidul õpetasime Leedu noortele eesti keeles „Sepapoisse“.

Leedus käik oli väga lahe ja hariv kogemus. Sain palju uusi tuttavaid ja võõrkeelte rääkimise julgus paranes märgatavalt. Kindlasti soovitan kõigil sellistest projektidest osa võtta, sest iial ei tea, millal veel selline suurepärane võimalus otse sülle kukub.

Johanna Karp

Noored Leedus tegutsemas

Fotod: Iisaku Gümnaasium

Verivärske õpetaja Mait Samuel

Kuidas Teile meeldib Iisaku Gümnaasiumi koolipere?

Iisaku gümnaasiumi koolipere on sümpaatne, toetav ja abistav. Olen kolleegidega rahul ja õpilased on ka toredad.

Miks eelistasite Iisaku Gümnaasiumit?

Otsustasin tulla tööle just Iisakusse, sest kool tundus tore, klassid mõnusad, töökoormus paras, koolipere sõbralik ja toetav Tööle asumisel mängis rolli kooliga kohtumine, pakutavad võimalused, klasside suurus ja täistöökoht. Lisaks valla poolt pakutav ametikorter. Viimane lisas kaalukausile suuresti juurde.

Kus te varem töötasite?

Varem olen töötanud igal pool, küll seriaalide tõlkijana, administraatorina ülikooli raamatukogus, kirjastuses Stuudium individuaalõpetajana, ja reisibüroos mitmes ametis. Lisaks ka muidugi igasugused hooajatöökohad.

Mida õpetaja töö Teile annab?

Minu jaoks on tähtis see, et õpilastel on minust kasu, ja seda kasu näha või tunda on just see midagi, mis loob ametile lisaväärtuse. Lisaks annab see mulle erinevaid moodusi, kuidas uuendada või muuta õppimist moodsamaks, huvitavamaks võrreldes ajaga, kui ise koolipingis olin.

Missugused on õpetaja töö head ja halvad küljed?

Hetkel, olles verivärske õpetaja, ei oska välja tuua halbu külgi. Kui pikemalt mõelda sellele küsimusele, siis ainsaks miinuseks võib olla fakt, et mõne õpilasega on raskem tegeleda kui teistega. Kuid õnneks pole neid üldsegi palju, võrreldes mõne teise kooliga. Seega võib öelda, et mul on vedanud. Siinjuures mainiksin, et häid külgi on palju rohkem. Minu jaoks on hea külg see, et töö on kohati paindlik ja saad suuresti iseseisvalt läheneda. Samuti meeldib mulle märgata initsiatiivi õpilastes, kes tahavad juurde õppida ja täiendavad oma oskusi, et jõuda tunnis järele. Näha õpilastes motivatsiooni keeleõppimise suhtes on väga äge! Seda võiks rohkem olla.

Millega te tegelete vabal ajal?

Vabal ajal tegelen igasuguste asjadega. Olen suur filmihuviline, loen koomikseid, mangasid, seiklus- fantaasiajutte jne. Mängin kaardi-, ja lauamänge, käin palju reisimas, rändamas. Viidan aega sõpradega.

Miks Te hakkasite õpetajaks?

Hakkasin õpetajaks, sest see võib-olla on midagi, milles olen hea ja see amet on mõnus. Kuid tulemusi on näha alles mitme aasta pärast.

Küsitles Annika Kaljumäe

Foto: Iisaku Gümnaasium

Metsik loodus: ohud ja võimalused

Aktiivsed Iisaku noored otsustasid 6.-10. augusti veeta oma korraldatud projektilaagris, mille raames õpiti taimi ning metsas ellu jäämist. Projekt toimus koostöös Kehra Gümnaasiumiga ning Kohtla Järve Tammiku Põhikooliga Iisakus. Tegemist oli ka integratsiooniprojektiga, kus erinevate kodukeeltega, meie projektis eesti ning vene keelt kodukeelena kõnelevad, noored koos tegutseksid.

Projekti kirjutamist alustati varakult, kõik osalevad noored jagasid enda vahel ära ülesanded, mida projekti edukaks läbiviimiseks vaja on. Projekti toimumist toetasid SA Archimedese noorteagentuur, Haridus– ja Teadusministeerium, Eesti Noorsootöökeskus ning Hasartmängumaksu Nõukogu.

Projekti käigus õppisid noored tundma Eesti taimi ning loodust, metsas ellu jäämise põhiteadmisi ja palju muud, millest saab lähemalt lugeda noortekohtumise blogis: www.metsikloodusohudjavoimalused.blogspot.com

Projekti käigus külastati Tagavälja talu ning Kasepää Samovari muuseumit.

Mõned Iisaku noorte arvamused projektist:

Annika: „Meil oli väga lõbus. Saime päris palju uusi teadmisi ja sõpru. See oli huvitav kogemus, mida teeks veel ja veel läbi. Sellistes projektides võiks ausalt rohkem osaleda ja neid võiks ka rohkem olla.“

Alvar: „Väga tore ja õpetlik laager oli. Sai tuttavaks uute inimestega ja taaskohtuda vanadega. Laager tekitas minus huvi metsas hakkama saamise vastu käepäraste vahenditega. Hakkasin peale laagrit otsima rohkem infot selle kohta ja nüüd koostan 11. klassi uurimistööd sellest samast teemast.“

Johanna: „No oli väga super projekt, seltskond oli väga muhe ja tegevused olid põnevad. Töötube oli väga äge läbi viia ja rahvatantse õpetada. Kindlasti tahaks tulevikus veel sellistest projektidest osa võtta.“

Marleen: „Viisin koos Annika ning Johannaga läbi päris palju erinevaid töötubasid, mille raames õpetasime teisi ning tuletasime endale vanu oskusi meelde. Väga tore seltskond oli, kiidan väga tüdrukuid, kes olid minuga koos nõus äratama. Tuubade ja trompetitega kooli ühika ukse taga musitseerimine jääb alatiseks meelde. Lisaks meeldis mulle edasi anda enda oskusi ning teadmisi metsas ellujäämise osas. Õpetasin noortele onni ehitamist ning Annikaga rääkisime kasulikest asjadest, mida metsa kaasa võtta. Lisaks õpetasime kasutama prügikotti kui magamiskotti. Viisime Annika ja Johannaga läbi ka taimematka, mille jaoks eelnevalt pikalt õppisime ning valmistusime. Tänan kindlasti Darjat, kes terve projekti vältel tubli tõlk oli. Kiidan kõiki projektis osalenud noori ja juhendajaid, kes kõik olid toredad ning lõbusad, andes meile palju vabadust ja tiheda programmi kõrvalt aega ka noored olla ning omavahel lollusi teha. (#Kiog) Muidugi sai ka Lisette karku parandatud, käepäraste vahenditega saab alati hakkama.“

Lisette: “Projektis mõistsin, et noored teavad taimedest väga vähe. Õppisin mõningad venekeelsed taimenimetused, sain uusi tuttavaid, kellega koos siiani *snapi streake* hoiame– õppisin patareiga lõket tegema, sain teada, et maha kukkunud puu alt saab metsas eksides maitsvaid ussikesi nosida, seda ka, et põdrakanep on ka toorelt päris mõnusa maitsega. Muidugi kaasnesid projektiga veel paljud muud toredad mälestused ja oskused. Õppisin karkudega treppidest liikuma, sain hullud musklid sellest ja seda ka, et ka karkudega saab metsas matkata, sest looduse kutse on ju tugev. Lisaks veel, et parim unerohi on tantsimine ja karke saab alati loominguliselt parandada. Ning muidugi tulevad öösiti kõige rumalamad ideed #Kiog“

Jekaterina:“Mina olin asendajana, oli tore, huvitav, saime uusi sõpru ja projekti võiks korrata.“

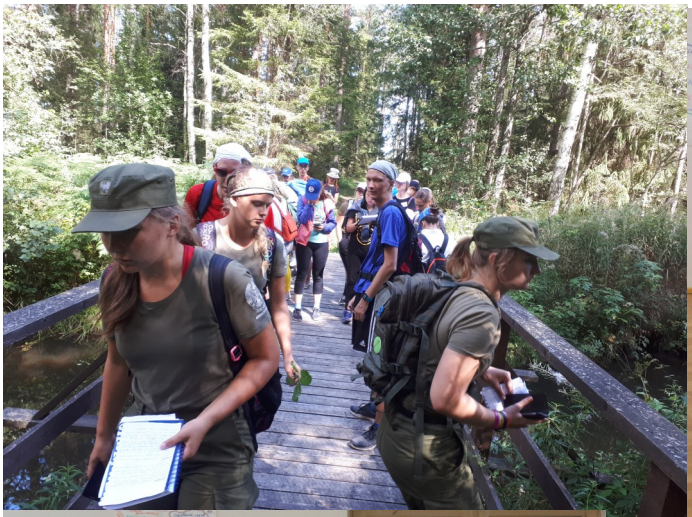

Parempoolsel fotol on noorte poolt loodud laagrimaskott Kiog, kes pimedasse ühikakoridori teiste projektikaaslaste und valvama ning päevavalgust ootama jäi.

Fotod: erakogud

RMK Kotka maštarada Luvamae parkus

MARIA

Külli Guljavin: „Juht on läbi kukkunud, kui ta hakkab oma alluvate tööd ära tegema.“

Millistes koolides möödusid Teie kooliaastad?

Minu koolitee algas Mäetaguse 8-klassilises koolis, keskhariduse koos nooremmüüja kutsega sain Iisaku Keskkoolis. Kõrghariduse omandasin Tallinna Pedagoogikaülikoolis, seal läbisin ka magistriõpingud. Minu põhikooli õpetajatest, kellega 90-ndate alguses olime ka kolleegid, töötab Mäetaguse koolis veel viis. Olen neile nende õpetussõnade eest väga tänulik ning meie kohtumised on alati täis rõõmsaid meenutusi. Minu keskkooliaegsetest õpetajatest on tööl veel kaks – kehalise kasvatuse õpetaja Kalvi Kivimäe ja vene keele õpetaja Valentina Stoljarova, minu klassijuhataja Viive Aidma töötab nüüd Mäetaguse koolis.

Millised on Teie varasemad kogemused juhi töös?

Olen suurema osa ajast töötanud koolis – nii üldhariduskoolis, kutsekoolis kui rakenduskõrgkoolis. Kaks aastat olin Mäetaguse koolis õppealajuhataja ning kaheksa aastat Toila Gümnaasiumi ja Toila Muusika- ja Kunstikooli direktor. Vahepeal olen olnud kantseleijuhataja, projektijuht, arendusjuht ja personalijuht.

Kas koolijuhi töö on raske?

Iga töö on mõnes mõttes raske, kui seda südamega teha. Mõni töö annab vähem, mõni rohkem tagasi. Koolis töötades ei näe sa oma töö tulemusi kohe, tihti selguvad need alles aastate pärast. Olen silma peal hoidnud nii endistel õpilastel kui ka õpetajatel, kelle olen kunagi tööle võtnud. Kui neil läheb hästi, on see parim tänu minu töö eest. Koolis tohivad töötada ainult need, kes tunnevad, et see on parim koht töötamiseks. Kui teed seda, mis sulle meeldib, ei olegi töö raske.

Milline on teie jaoks hea juht?

Juht peab olema visionaar ja nägema suurt pilti. Ta peab oskama seada eesmärke, kavandada tegevused, mis eesmärgini viivad ning tal peab olema energiat need ellu viia. Juhil peab olema piisavalt julgust, et teha raskeid otsuseid, aga vajadusel ka tunnistada oma vigu. Hea juht paneb oma meeskonna pingutama ühise eesmärgi nimel.

Milles väljendub koolijuhi läbikukkumine?

Minu jaoks on juht läbi kukkunud, kui ta hakkab oma alluvate tööd ära tegema, kuna ei suuda teisi tööle panna. Kui juht lähtub oma tegevuses eesmärgist kellelegi meeldida, on ta samuti läbi kukkunud. Kõigile korraga meeldida ei saa. Koolijuht peab olema eeskujuks nii õpetajatele kui õpilastele. Kui oled teinud midagi, mida ise häbened ja avalikult tunnistada ei julge, tuleks vist uue töö peale mõtlema hakata.

Kuidas hindate õpilasesinduse korraldatud üritusi?

Tean, et suurim üritus, mida õpilasesindus korraldab, on kevadball. Olen selle läbiviimiseks eelarvesse raha planeerinud. Ühtegi teist üritust hetkel välja tuua ei oska. Olen veendunud, et oskusliku juhendamise korral on just õpilaste korraldatud üritused need, mis kooliperele kõige rohkem meelde jäävad.

Kuidas tundus Teile Tervisenädala raames läbi viidud Kahoot? Kas saite sealt ka midagi uut teada?

Tervisenädala Kahooti kahjuks kaasa mängida ei saanud, kuna olin koolitusel ja majast ära. Olen võimalusel alati püüdnud koolis toimuvatel ürtustel osaleda, kuid alati see kahjuks töökohustuste tõttu ei õnnestu.

Kas dopinguloengul teemaks tulnud omadused (nt. teistega arvestamine ja julgus) on kasulikud ka koolielus?

Teistega arvestamine on kahtlemata vajalik, kui viibid kollektiivis. Teistega arvestamata ei saa olla tulemuslikku meeskonnatööd. Ka julgus tunnistada oma eksimust on elus väga tähtis. Kui sa oma viga ei tunnista, ei õpi sa ning võid tulevikus samasse ämbrisse astuda. Vahel piisab arenguks sellestki, kui vähemalt iseendale tunnistad, milles mööda panid.

Kas 2.-4. klassi õpilaste Mihklipäeva laat kutsus palju õpilasi uudistama ning ostma? Kas ka Teie ise ostsite laadalt midagi?

Mihklilaat oli hästi korraldatud ja õpilaste seas

(Jätkub järgmisel leheküljel)

väga populaarne. Müüjad olid palju vaeva näinud ja uudistajatest ning ostjatest puudust ei olnud. Ise ma kahjuks midagi osta ei jõudnud.

Kuidas hindate kooli koostööd kunstide kooliga? Kas õpilaste kunstiline haridustee on sama oluline kui põhiainete õppimine? Ühtlasi, kuulates kunstide koolis käivate noorte muusikute esinemist, kas leiate end mõttelt, et võiks ka ise mõne pilli haarata? (Või hoopis pliiatsi? Aga äkki on tantsusammud Teile südamelähedasemad?)

Ma arvan, et koostöö on hea, aga alati saab paremini. On väga tervitatav, et õpilased saavad arendada oma muusikalisi ja kunstioskusi kooliga samas majas. Olen pisut kurb, et meie koolis ei ole lastekoori ning rahvatantsurühma, kuna see ei mahu õpilaste päevakavasse. Rahvakultuuri säilimise seisukohalt on oluline, et iga laps saaks kasvõi korra käia laulu - ja/või tantsupeol. Ka on koorilaul ja rahvatants väga hea vahend meeskonnatöö harjutamiseks. Minul endal joonistamine eriti hästi välja ei tule, klaverimängu olen õppinud ainult ühe aasta. Minu hobi on rahvatants, olen Voka naisrahvatantsurühma „Kiiguri“ liige juba kümme aastat.

Minu kui õpilase ja kui gümnasisti jaoks on tähtis, et minu kool ja üritused erineksid teistest ning teistes koolides toimunud tegevustest. Kas ka teile on tähtis, et meie koolil oleks oma nägu ja iseloom?

Minu seisukoht on, et iga õpilane peab koolist saama seda, mille järele ta on tulnud. Kui teadmiste järele, siis peab kool panema ta õppimises pingutama; kui spordi või muu klassivälise tegevuse pärast, siis peab kool seda võimaldama. Õpetajad peavad suutma iga õpilase tugevused välja tuua ning neid arendama. Meie kooli nägu ja iseloom peab ennekõike meile endile meeldima. Kui ise oleme oma kooliga rahul, suudame ka teisi seda uskuma panna.

Kas Teile meeldib üritustel esineda? (nii üksi kui seltskonnas) Kui jah, siis kas õpetajad võiksid rohkem kooliüritustel esineda? Näiteks millega?

Kui ma eelmisest koolist töölt ära tulin, oli ainsaks kergenduseks, et ma ei pea enam kõnesid pidama. Minu jaoks on väga oluline, et direktori kõned oleksid sisukad. Vahel kukuvad need paremini, vahel halvemini välja. Võin mõnikord kasvõi terve öö kõnet lihvida ja ei lõpeta enne, kui ise rahul olen. Muidu hea meelega lavale ei tiku, aga sellele vaatamata olen õpetajate esinemistes alati kaasa löönud. Kui õpetajatel õpilaste juhendamise kõrvalt aega üle jääb, võiksid nad ikka esineda. Nii oma kooliajast kui ka eelmisest töökohast koolis tean, et õpetajate esinemine on alati väga oodatud. Ega vist vahet pole, on see laul, tants, võimlemis- või luulekava, peaasi, et õpetajad ise võtaks seda kui meeldivat ülesannet, mitte kui tüütut kohustust.

Küsitles Marleen Loik

Alates 10.09.2018 on Külli Guljavin Iisaku Gümnaasiumi direktor

Foto: Iisaku Gümnaasium

Richard Roht "Jutte loomadest" - lugemiselamus

Meenutused ja kaasaegne pilk

Sel sügisel juhtus nii, et eesti keele õpetaja Ilme Lillemäe rääkis õpetajate toas Richard Rohti raamatust "Jutte loomadest". Selles raamatus on kolm lugu, mille peategelaseks on loomad.

Kogumiku esimene lugu „Mäger Urask" vestab mägrast, kes kaotas oma uru jultunud rebasele. Koostöös koeraga, kelle mäger Urask päästis näljasurmast, võttis mäger oma uru tagasi.

Teine lugu "Ahnuse palk" jälgib ahne ja ülbe saarmas Udrase järjest tugevnevat hirmuvalitsust eeskätt kalade seas kuni saarma hukkumiseni kaluri poja malaka läbi.

Kolmas lugu „Kodus ja metsas" on unisest kassist Otust, kelle peremees õpetuseks metsa viis ning sellest, kuidas kass Otu metsas läbi raskuste ellu jäi ning lõpuks virgaks ja tubliks loomaks muutununa uuesti koju naasis, kus teda rõõmuga vastu võeti.

Ka mina lugesin lapsena "Jutte loomadest" ja elevusega meenutasin kogu seda põnevust, mis mind haaras neid kolme juttu lugedes. Iseäranis südamesse on mulle läinud lugu kass Otust, sest mulle kassid väga meeldivad ja neid ma juba mõnevõrra tean, seevastu saarmast ja mäkra tunnen kaunis vähe.

Elasin omal ajal väga kaasa kass Otu seiklustele ja arengule laisast päevavargast karastunud võitlejaks metsikus looduses. Mõnevõrra kriipis mu noort südant tõsiasi, et kass karistuseks suutmatuse eest hiiri püüda metsa viidi. Mulle ei tundunud säärane käitumine päris õige. Kuid nagu öeldakse: lõpp hea, kõik hea…

Täna, elukogenumana ja rohkem lugenumana, on mu pilk nimetatud jutustusele ja üldse kogumikule hoopis kriitilisem. Hindan väga jutustuse põnevust, kassi närvekõditavat edulugu, ja ka toredaid realistlikke illustratsioone Udo Külvilt, aga need moodustavad minu jaoks üsna ebatõenäolise dekoratsiooni loole, mis sai lõppeda vaid ühtemoodi. Nüüd aga pean hoiatama nõrganärvilisemat või nooremate klasside lugejat, et edasi lugedes võib hakata väga kurb.

Niisiis, tegelikult oli hoopis nii.

Kass Otu viidi metsa ja rebane sõi ta esimesel päeval ära. Või sõi rebane kassi mõnel muul järgneval päeval ära. Võimalik, et rebane ei söönud kass Otut ära, vaid hoopis ilves või isegi kassikakk. Ja mitte päeval, vaid öösel. Võimalik. et toonekurg tegi kassile lõpu peale. Või tõhk või kes iganes. Võimalik, et rästik siiski salvas Otut ja Otu ei paranenudki. Muidugi on ka võimalus, et kass Otu sattus mõne üksiku talu juurde ja talu koer murdis võõra kassi maha.

Kõik see on õudne, kuid üpriski tõenäoline. Selliseid asju juhtub päriselus lugematute kassidega. Kirjandusteoses aga saadab kass Otut metsas sujuv uskumatute pääsemiste jada: kass kohtub rebasega - kass pääseb, kass kohtub ilvesega - kass pääseb, kass kohtub öökulliga - kass pääseb jne. Ühe kassi elus võivadki ehk sellised õnnestumised juhtuda, kuid üldistamiseks tegelikult põhjust pole.

Jutus „Kodus ja metsas" muudavad metsas läbielatud katsumused kass Otu justkui paremaks kassiks, kuid minu arust ei anna see alust kassi metsa viia.

Richard Roht on kirjutanud kass Otust kaua aega tagasi ja suhtumine loodusesse on vahepeal palju muutunud.

Kahjuks arvavad inimesed vahel ikka veel, et parim tava koduloomast vabaneda, on lemmik üksi metsa jätta, kus too kui Tarzan saaks seigelda ja vaba elu nautida. Paraku on taoline mõtteviis väga vastutustundetu ja naiivne. Nõnda ei arvestata ei looma heaolu ega ka metsloomade ja -lindudega, keda hüljatud kass või koer murda võib.

Seetõttu ärgem laskem eksitada põnevast loost, paeluvatest piltidest ja õnnelikust lõpust, vaid teadkem, et kirjandus ja elu on vahel kaks ise asja. Üks asi on huvitav ja õpetlik jutt laiskuse võitmisest ja teine - kodukass ja tema ellujäämisvõimalused metsas.

Soovitan lugeda ka Anneli Sihvarti artiklit "Hüljatud kodukassi ootab metsas armetu lõpp" 2009.aasta 28.novembri Maalehe veebiväljaandes. Kes lugeda ei viitsi - artikli pealkiri vihjab nii mõndagi.

Aga et minu kirjutis ei lõppeks väga süngetes toonides ja oleks veidi piltlikum, võtsin endale vabaduse joonistada üks väike ülevaatlik tänapäevastel väärtushinnangutel põhinev illustratsioon Richard Rohti loole „Kodus ja metsas".

Lisaks loodan, et need, kes ei viitsi raamatut "Jutte loomadest" läbi lugeda ning eetika- ja moraaliküsimustest ei huvitu, saavad kuidagi kusagil kasutada minu ülevaatlikke, haaravaid ja äärmiselt subjektiivseid sisukokkuvõtteid artikli alguses.

Maris Palgi

Illustratsioon: Maris Palgi

Läänemere kingitus

Läänemeres palju kalu,
igal oma õnn ja valu.
Räägin loo Teil kahest kalast,
meile tuntud söögipalast.

Kaks sõpra, räim ja kilu,
pidasid tähtsaimaks välist ilu.
Kuuldes linnast suvepeo kära,
tekkis soov võita maskeraad ära.

Kilu tegi ehted vürtsist,
sest mängida ta tahtis vürsti.
Räim kes aina-aina valis,
kaunistas end hoopis õlis.

Räim nüüd ütles: Kõik on valmis,
lähme maskeraadile, mu kallis.
Kilu vastas: Oi kui tore,
nägin aknast, tursk on kole.

Ujusid nad sinnapoole -
täpselt vastu, vastu tuulde.
Kohal olles tundus pea,
lootus võiduks päris hea.

Päeva lõpuks selgus tõik,
olid tublid, ilusadki kõik.
Aga, palju Õnne Kilu-Räim!
Teid nüüd pärjatudki sai!

Pidu jätkus täies hoos,
kuid on lõpp nüüd sell'gi lool.
Kilu karjus: Käes meil võit,
algab konservitehasesse sõit!

Jonathan Habakukk
5. klass

Arthur Pärnpuu „Sügisene kaasik“ 6. klass, A3, guašš

Jessika Kilk „Maastik loojuva päikesega“ 6. klass, A3, guašš, akrüül

Jolan Aas „Abstraktne kompositsioon“ 6. klass, A3, guašš

Laura-Eva Rääst „Abstraktne kompositsioon“ 6. klass, A3, guašš

Marii Kuuse „Maastik tõusva päikesega“ 6. klass, A3, guašš

Laura-Eva Rääst „Maastik loojuva päikesega“ 6. klass, A3, guašš

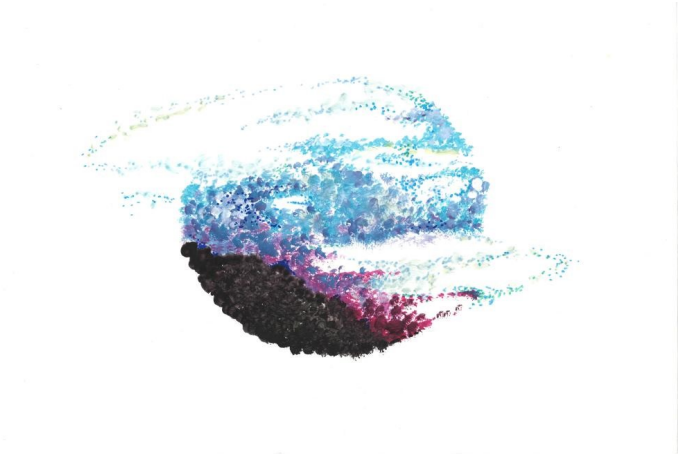

Adeliina Pärn „Taevas“ 6. klass, A3, guašš

Võrkpall

Sellest õppeaastast hakkasid toimuma võrkpalli treeningud. Treeneriks on Ainar Saatman. Trennid toimuvad esmaspäeviti ja kolmapäeviti kell 16.00 võimlas.

Korvpall

Sellest kooliaastast sai alguse Reinar Halliku Korvpalliakadeemia.

Jaanus Liivak - mõistev, armastab distsipliini, nõudlik, näeb ära iga vea, mis trennis tehakse.

Reinar Hallik - naljavend, enesekindel, oskab palju, südamega töö juures, jube pikk. Aga koos Jaanus Liivakuga teevad nad kokku supermeeskonna ja ennekõike on nad head ning kogenud treenerid, kes on hingega asja kallal ning ei tulnud siia käega lööma.

Korvpallinoorte trennid toimuvad hommikuti ja õhtuti. Kolmapäeval ja reedel toimuvad trennid ainult hommikuti. Hommikused trennid näevad ette kas maastikujooksu või erinevaid harjutusi saalis. Õhtused trennid toimuvad spordisaalis ning ka siis tehakse erinevaid harjutusi ja mängitakse. Õpilastel on läinud võistlustel hästi ja võib vist öelda, et treenerid võivad olla uhked. Soovime korvpalliakadeemiale palju õpilasi ja häid tulemusi võistlustel.

Võistluste tulemused

03.10 krossijooks Pannjärvel

1.koht Iisaku Gümnaasiumi võistkonnal väikeste koolide arvestuses

3. koht 1.-3. klasside tüdrukute seas 500 m jooks Anette Kivimägi

2. koht 4.-5. klasside poiste seas 1000 m jooks Joonas Nurgamaa

2. koht 10.-12. klasside poiste seas 5000 m jooks Kaspar Uustal

01.11 Alutaguse Noorte Mängudel 4.-5. klasside Dumle rahvastepall

1. koha Saavutas IG poiste võistkond koosseisuga: Karel Pärnpuu, Laur Palmet, Marko Männi, Aleksander Tverskoi, Andries Kivimägi, Kert Kaarlõp, Kermo Tisler ja Kevin Lehtla.

2. koha saavutas IG tüdrukute võistkond koosseisuga: Berit Pärnpuu, Anneken Laureen Trofimov, Eveli Toomel, Kristella Kristjan, Angeelika Randmäe, Kertu Puštšenko, Margareth Pärnpuu ja Jane Seli.
Mõlemad võistkonnad pääsesid edasi piirkondlikele finaalvõistlustele Narva.

14.11 saavutasid Iisaku Gümnaasiumi korvpallitüdrukud koosseisus Riti Marell Paal, Getli Häidma, Annika Kaljumäe, Karolina Uustal, Elisaveta Päll, Johanna Karp ja Polina Kiritšenko, Alutaguse Noorte Mängude tüdrukute korvpalliturniiril esikoha.

Jõhvi PK alistati tulemusega 63:3, Iisaku resultatiivsemad olid Polina Kiritšenko 21 punkti, Riti Marell Paal 18 punkti ja Johanna Karp 14 punktiga.

Toila Gümnaasium võideti tulemusega 75:3. Selles mängus olid Iisaku resultatiivsemad Polina Kiritšenko 26 punkti ja Riti Marell Paal 18 punktiga.

Sport pildis.

Fotod:

Iisaku Gümnaaium

Nalja ei saa

Mulle anti käsk kirjutada üles meie kooli õpetajate killud. Kuid kuu ajaga pole mulle miskit kõrva taha jäänud, nii et ma tulin järeldusele, et meie kooli õpetajad ei viska õpilastega palju nalja.

Muidugi on erandeid, näiteks Eve Taar, kes teeb nalju, mis pole kahjuks piisavalt viisakad, et siia kirja panna; või Mait Samuel, kes teab rohkem noorte kultuurist ja saab õpilaste naljadega kaasa minna; ning Saale Kivi, kelle naljad on vist liiga peened, et alati ei pruugi kõik nendest aru saada.

Kuid õpetajaid, kes ei viska nii palju nalja, on rohkem kui neid, kes viskavad. Kuid asi ei pruugi olla õpetajates, vaid õpilastes. Me võib-olla ei pruugi õpetajaid oma naljadesse kaasata, kuna me arvame, et nad ei saa neist aru. Võib ka nii olla, et me arvame, et õpetajad ei tahagi meie naljast osa võtta ja sellepärast peavad õpetajad tihti olema need, kes õpilaste vestlusesse ise liituvad.

Siiski on igal õpetaja oma huumorimeel. Me lihtsalt ei tea seda, kuna me ei ole nendega piisavalt suhelnud. Ma olen kuulnud, et Maris Palgi, minu arust selle kooli kõige tõsisem ja vastutustundlikum inimene, viskab õpetajate toas õpetajatega igasuguseid kilde. Nii et küsimus ei ole selles, kas õpetajatel on huumorimeelt või mitte, vaid kui head suhted meil õpetajatega on.

Egert-Oscar Väljaotsa

IG Sõnumikuulutaja toimetus:

peatoimetaja: Marleen Loik;

keeletoimetajad: õpetaja Saale Kivi;

küljendamine ja kujundamine: Marleen Loik;

ajakirjanikud: Annika Kaljumäe, Johanna Karp, Egert-Oscar Väljaotsa, Kevin Siim, Sten Kortin, Vitali Krjukov, Ave-Marleen Mikiver, Kristian Oliver Moor, Silva Orgla, Karina Piir, Rasmus Reest, Hugo Toss, Agni-Helin Haas;

koolilehe juhendaja: õpetaja Saale Kivi.

ILUSAT ÕPPEAASTAT!